

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกของภาคใต้ จัดตั้งในสมัยที่มีการเร่งรัดพัฒนาประเทศ และรัฐบาลมีนโยบายที่จะกระจายโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาออกสู่ภูมิภาคเพื่อยกระดับมาตรฐานการศึกษาในท้องถิ่น และเพื่อสนับสนุนการพัฒนาภูมิภาค มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ซึ่งเดิมใช้ชื่อว่ามหาวิทยาลัยภาคใต้ได้จัดตั้งขึ้นโดยมีหลักการ และวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในเบื้องต้นดังนี้

1. การจัดตั้งมหาวิทยาลัยภาคใต้ มีหลักการที่จะกระจายคณะวิชาต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยออกไปอยู่ตามจังหวัดต่าง ๆ โดยเฉพาะในบริเวณ 4 จังหวัดภาคใต้ โดยมีศูนย์กลางของมหาวิทยาลัย (main campus) อยู่ที่จังหวัดปัตตานี
2. มหาวิทยาลัยภาคใต้จะเริ่มต้นด้วยการจัดตั้งคณะวิศวกรรมศาสตร์ขึ้นเป็นคณะแรกที่ตำบลรูสมิแล อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี กำหนดเปิดทำการสอนในเดือนมิถุนายน 2510 และจะเปิดคณะแพทยศาสตร์เป็นคณะที่สอง ที่จังหวัดสงขลาในปี 2513 ต่อจากนั้นจะได้พิจารณาจัดตั้งคณะวิชาอื่น ๆ อีกตามความจำเป็นและเหมาะสมและความต้องการของประเทศชาติ สำหรับคณะวิชาที่คาดว่าจะเปิดสอนต่อไป ได้แก่ คณะเกษตรศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอื่น ๆ
3. การจัดตั้งมหาวิทยาลัยภาคใต้มีวัตถุประสงค์ที่จะส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาของประชาชนทางจังหวัดภาคใต้ และเพื่ออำนวยความสะดวกในการศึกษาระดับสูงของประชาชนในภูมิภาคส่วนนี้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวมและแก่ประเทศชาติ การเลือกเปิดวิชาคณะวิศวกรรมศาสตร์ และแพทยศาสตร์ในขั้นแรก ก็เนื่องจากได้เล็งเห็นความจำเป็นและความต้องการนายช่าง และผู้ที่มีความรู้ทางวิศวกรรมศาสตร์สำหรับงานอุตสาหกรรมซึ่งจะทวีความสำคัญยิ่งขึ้นในภาคใต้ ส่วนการจัดตั้งคณะแพทยศาสตร์จะเป็นการแก้ปัญหาการขาดแคลนแพทย์ในส่วนภูมิภาค นอกจากนี้ยังจะช่วยให้ภาคใต้มีโรงพยาบาลที่เข้าระดับมาตรฐานยิ่งขึ้นอีกด้วย (สภากาการศึกษาแห่งชาติ

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์จัดตั้งสำเร็จเรียบร้อย และมีพระราชบัญญัติประกาศใช้ในวันที่ 12 มีนาคม 2511 (ราชกิจจานุเบกษา 2511 เล่ม 85 ตอน 4) โดยมีลักษณะเป็นมหาวิทยาลัยหลายวิทยาเขตตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้แต่ต้น ประกอบด้วยวิทยาเขตภาคใหญ่ วิทยาเขตปัตตานี และต่อมาก็มียุทธศาสตร์เพิ่มขึ้นอีกแห่งหนึ่ง ปัจจุบันมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีอาจารย์ทั้งหมด 979 คน ประจำวิทยาเขตภาคใหญ่ 760 คน วิทยาเขตปัตตานี 215 คน และวิทยาลัยชุมชนภูเก็ต 4 คน มีนักศึกษาทั้งหมด 5,330 คน เป็นนักศึกษาวิทยาเขตภาคใหญ่ 3,103 คน วิทยาเขตปัตตานี 2,056 คน และวิทยาลัยชุมชนภูเก็ต 171 คน

วิกฤตการณ์ทางอุดมศึกษาปัจจุบันก็คือ มหาวิทยาลัยปิดของรัฐรับนักศึกษาได้เพียง 19,000 คน จากจำนวนผู้สมัครสอบประมาณ 100,000 คน หรือประมาณร้อยละ 19 บัณฑิตที่จบการศึกษาทางมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีมากกว่าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในขณะที่ประเทศมีความต้องการกำลังคนทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมากกว่า การจ้างงานในภาครัฐบาลลดน้อยลง จะเห็นว่าปัจจุบันรัฐบาลมีนโยบายในการจำกัดการเพิ่มอัตรากำลังของภาครัฐบาลให้เพิ่มได้ไม่เกินร้อยละ 2 และที่สำคัญก็คือ "ปัจจุบันมีการขาดแคลนทรัพยากรด้านการเงินที่จะลงทุน โดยเฉพาะงบประมาณและการเงินต่าง ๆ ของระบบอุดมศึกษาได้ลดน้อยลงในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาในระยะที่ 5 และ ที่ 6 เพราะรัฐบาลมุ่งขยายการศึกษาในระดับกลาง คือมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา เงินจะตึงตัว ทำให้แต่ละมหาวิทยาลัยต้องใช้จ่ายเงินอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น" (ประกอบ กุปรัตน์ 2527 : 3) ในท่ามกลางวิกฤตการณ์ดังกล่าว มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์จะดำเนินการต่อไปข้างหน้าอย่างไร รูปแบบการศึกษาที่ถดถอยมาจากสถาบันการศึกษาในส่วนกลาง เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ผาสุข กุลละวณิชย์ 2520 : 13) นั้น จะต้องมีการปรับเปลี่ยนหรือไม่อย่างไร เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพสังคมและท้องถิ่น "ความมุ่งหมายเพื่อใช้การศึกษาเป็นสื่อในการพัฒนาภาคใต้และเพื่อให้เยาวชนของภาคใต้ได้มีโอกาสเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย โดยไม่จำเป็นต้องเดินทางไปศึกษาที่กรุงเทพมหานคร หรือในประเทศข้างเคียง เช่น มาเลเซีย และสิงคโปร์" (สตางค์ มงคลสุข 2514 : 169) ความมุ่งหมายในส่วนนี้ได้รับการตอบสนองมากน้อยประการใด ในขณะที่นักเรียนจบการศึกษาจาก 14 จังหวัดภาคใต้ถึงปีละประมาณ 22,793 คน (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2526) แต่มหาวิทยาลัยรับได้ประมาณ 1,427 คน จากการสอบคัดเลือกโดยวิธีรับตรง ซึ่งมหาวิทยาลัยดำเนินการสอบคัดเลือกจากนักศึกษาในเขต 14 จังหวัดภาคใต้ เป็นจำนวนครึ่งหนึ่งของนักศึกษาที่จะรับทั้งหมดต่อปี ในอนาคตนโยบายนี้

จะยังเป็นนโยบายหลักของมหาวิทยาลัยอยู่อีกหรือไม่ อย่างไร และในวัตถุประสงค์ที่ว่า มหาวิทยาลัยมุ่งผลิตบัณฑิตทางวิศวกรรมศาสตร์ เพื่อรองรับความก้าวหน้าด้านอุตสาหกรรมของภาคใต้ หรือผลิตบัณฑิตทางแพทยศาสตร์ เพื่อแก้ปัญหาการขาดแคลนแพทย์ในชนบทนั้น มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยดังกล่าวนี้หรือไม่ เพราะในปัจจุบันนักศึกษากว่า 50% ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นนักศึกษาสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยควรพิจารณาและวางเป้าประสงค์ในการผลิตบัณฑิตในอนาคตอย่างไร เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม นอกจากนั้นแนวโน้มในการใช้อาจารย์เพื่อทำการวิจัยอันถือเป็นภาระงานหนึ่งของมหาวิทยาลัยเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการนั้น มหาวิทยาลัยมีจุดมุ่งหมายและทิศทางอย่างไร ทั้งหมดที่กล่าวมานี้ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาทัศนะของผู้เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับอนาคตของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เพื่อจะเป็นแนวทางในการกำหนดเป้าประสงค์ให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและสังคม ดังที่ เซอวองเตส (Cervantes) กล่าวไว้ว่า ถ้ารู้ล่วงหน้าก็เตรียมอาวุธล่วงหน้าได้ หรือนักจิตวิทยา ฮิวจ์ โบเวน (Hugh Bowen) ที่กล่าวว่า การบอกเล่าล่วงหน้าทำให้การปฏิบัติต้องเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวง" (อุบลรัตน์ เต็งไตรรัตน์ 2520 : 38) ผู้วิจัยเห็นว่าการวิจัยนี้จะก่อประโยชน์อย่างสูงแก่มหาวิทยาลัยในการพัฒนาไปสู่เป้าประสงค์ในสภาวะที่การสนับสนุนทางงบประมาณน้อยลง และการผลิตบัณฑิตอาจจำเป็นต้องคงที่หรือมากขึ้น เพื่อสนองความต้องการของสังคม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสถานภาพปัจจุบันของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2. เพื่อศึกษาทัศนะของผู้ทรงคุณวุฒิต่อเป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในอนาคต
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในอนาคต ระหว่าง
 - บุคคลภายในที่มีตำแหน่งบริหาร และไม่มีตำแหน่งบริหาร
 - บุคคลภายในและบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย
4. เพื่อเสนอเป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในอนาคต

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้มุ่งศึกษาเพื่อวิเคราะห์สถานภาพปัจจุบันและเป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ภายใต้ภารกิจทั้ง 4 ประการ โดยศึกษาในลักษณะเป้าประสงค์ที่ควรจะเป็นใน อนาคต 10 ปีข้างหน้า (พ.ศ. 2528 - 2537) โดยศึกษาจากทัศนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้บริหาร อาจารย์ และผู้ประกอบการธุรกิจเอกชน

ข้อจำกัดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยโดยใช้วิธีสำรวจ (Survey Research) เป้าประสงค์ ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในอนาคต (10 ปีข้างหน้า) โดยรวบรวมแนวคิดจากการ วิเคราะห์เอกสาร การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ นำประมวลสร้างแบบสอบถาม ตามบุคคลภายใน และบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์แล้วนำมาวิเคราะห์ และนำเสนอ จึงมีข้อจำกัด ดังนี้

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับเป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในส่วน ของแบบสอบถามนั้น เป็นเพียงทัศนะจากกลุ่มบุคคลภายใน ซึ่งหมายถึงคณาจารย์ประจำของมหา- วิทยาลัยสงขลานครินทร์ที่ปฏิบัติงานอยู่ในปีการศึกษา 2530 และจากกลุ่มบุคคลภายนอกที่เป็น กลุ่มบุคคลที่เข้าร่วมประชุมสัมมนาคณะกรรมการร่วมภาครัฐบาลและเอกชน เพื่อแก้ไขปัญหาทาง เศรษฐกิจภูมิภาคครั้งที่ 2 ซึ่งเป็นกลุ่มบุคคลในระดับผู้ประกอบการ มิได้มาจากทัศนะของบุคคล อื่น ๆ ที่หลากหลาย

คำจำกัดความของคำที่ใช้ในการวิจัย

ผู้ทรงคุณวุฒิ หมายถึง ผู้มีความรู้และเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการอุดมศึกษาไทย มีความ สามารถที่จะมองภาพรวมของการอุดมศึกษา หรือเป็นผู้ที่มี หน้าที่รับผิดชอบหรือเข้าใจแนวโน้มและทิศทางในการพัฒนา ภาครใต้ และผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการ สภามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ผู้บริหาร หมายถึง ผู้ที่ปฏิบัติงานเป็นหัวหน้างานในหน่วยงานต่าง ๆ ของ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้แก่ อธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี รองคณบดี และผู้อำนวยการสถาบัน ศูนย์ หรือสำนัก

อาจารย์ หมายถึง ข้าราชการสาย ก. ที่ปฏิบัติงานสอนในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และไม่ได้ดำรงตำแหน่งบริหาร ในปีการศึกษา 2530
 ผู้ประกอบการธุรกิจเอกชน และผู้อำนวยการองค์การ หมายถึง
 ผู้ประกอบการในเขต 14 จังหวัดภาคใต้ที่เป็นโรงงานระดับ
 อุตสาหกรรม และนายกสมาคมพ่อค้า นายกสมาคมเหมืองแร่
 ผู้อำนวยการองค์การสวนยาง องค์การเหมืองแร่ ซึ่งเป็นผู้ที่
 ต้องการใช้บัณฑิตและความรู้ทางเทคโนโลยีจากมหาวิทยาลัย
 เป้าประสงค์ (Goals) หมายถึง ทิศทาง บทบาท และภารกิจของมหาวิทยาลัยสงขลา-
 นครินทร์ ในช่วง 10 ปีข้างหน้า (พ.ศ. 2528 - 2537)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์อาจนำไปใช้ในการปรับเป้า-
 ประสงค์ เพื่อกำหนดทิศทางและนโยบายของมหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม
วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาสภาพปัญหา แนวโน้ม และทิศทางการพัฒนา
 ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์จากเอกสารต่าง ๆ เมื่อได้วิเคราะห์เนื้อหาจากเอกสารแล้ว ผู้
 วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอุดมศึกษาและแนวโน้ม
 ทิศทางของปัจจัยในการพัฒนาเศรษฐกิจภาคใต้ เพื่อนำความรู้ที่ได้จากการวิเคราะห์เอกสารและ
 แนวคิดจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิมาประมวลเป็นข้อมูลในการจัดทำแบบสอบถาม สำหรับเกณฑ์
 ในการเลือกผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อสัมภาษณ์นั้น อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้วิจัยได้พิจารณาจากองค์ประกอบ
 2 ประการ คือ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางการอุดมศึกษา มีหน้าที่หรือผลงานเป็นที่ยอมรับ และเป็นผู้
 ทรงคุณวุฒิที่มีหน้าที่รับผิดชอบ หรือเข้าใจแนวโน้มและทิศทางในการพัฒนาภาคใต้

กลุ่มประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษานี้แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ บุคคลภายใน ซึ่งหมายถึง คณาจารย์
 ประจำของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่ปฏิบัติงานอยู่ ณ มหาวิทยาลัยในภาคปลายปีการศึกษา
 2530 และบุคคลภายนอก ซึ่งหมายถึงบุคคลที่ปฏิบัติงานอยู่นอกมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
 ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในการประชุม กรอ.ภาคใต้ครั้งที่ 1

หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ บุคคลภายใน และบุคคลภายนอก ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยมีรายละเอียดดังนี้

บุคคลภายใน ได้แก่ คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ที่ปฏิบัติงานอยู่ ณ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในภาคปลาย ปีการศึกษา 2530 จำนวน 1,908 คน สุ่มมา 285 คน คิดเป็นร้อยละ 25.95 (Krejcie and Morgan, Educational and Psychological Measurement, 1960)

บุคคลภายนอก ได้แก่บุคคลที่ปฏิบัติงานอยู่ภายนอกมหาวิทยาลัย สุ่มมาจำนวน 40 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยให้ครอบคลุมถึงเป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

1. การจัดการศึกษาในระดับวุฒิ และสาขาวิชา
2. ลักษณะของโปรแกรมการศึกษา
3. ลักษณะนักศึกษา
4. ลักษณะงานวิจัย
5. ลักษณะการดำเนินการ
6. ลักษณะงานบริการวิชาการ

ลักษณะของเครื่องมือในการวิจัย ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (check list) โดยบุคคลภายในและบุคคลภายนอกจะมีข้อความที่เหมือนกันในประเด็นต่อไปนี้ คือ หน่วยงานที่สังกัด เพศ อายุ ประสบการณ์การทำงาน วุฒิการศึกษาสูงสุด ประเด็นที่ต่างกันคือ บุคคลภายในมีข้อความเกี่ยวกับตำแหน่งบริหาร และตำแหน่งทางวิชาการ บุคคลภายนอกมีข้อความเกี่ยวกับระดับการศึกษาของผู้ร่วมงาน ระดับการศึกษาของกำลังคนที่หน่วยงานต้องการ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับเป้าประสงค์ (Goals) ของมหาวิทยาลัยสงขลา-

นกรินทร์ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scales) มี 5 ระดับ โดยในแต่ละข้อกระทงให้ประเมินได้ตามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้งนี้แบบสอบถามตอนที่ 2 ของบุคคลภายในและบุคคลภายนอก จะมีข้อความเหมือนกัน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เอกสารสำคัญเกี่ยวกับความเป็นมา สถานภาพปัจจุบัน และแนวโน้มของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในอนาคต ผู้วิจัยเป็นผู้ค้นคว้าศึกษารวบรวมด้วยตนเอง
2. การสัมภาษณ์ ผู้วิจัยเป็นผู้สัมภาษณ์ด้วยตนเอง
3. แบบสอบถาม
 - 3.1 บุคคลภายใน ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามและเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง ในส่วนของประชากรที่ปฏิบัติราชการอยู่ ณ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี และในส่วนที่ประชากรปฏิบัติราชการอยู่ ณ วิทยาเขตหาดใหญ่ นั้น ผู้วิจัยได้จัดตัวแทนของผู้วิจัย ซึ่งปฏิบัติราชการในคณะ และสถาบันต่าง ๆ เป็นผู้จัดส่งและเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนแก่ผู้วิจัย
 - 3.2 บุคคลภายนอก ผู้วิจัยได้จัดส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ และให้ผู้ตอบแบบสอบถามส่งแบบสอบถามคืนผู้วิจัยทางไปรษณีย์ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ติดแสตมป์พร้อมทั้งจ่ายค่า postage ถึงผู้วิจัยไว้แล้ว

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลที่ได้จากเอกสารและการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) แล้วนำเสนอในรูปแบบความเรียงสอดคล้องไปกับผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติ
2. ข้อมูลจากแบบสอบถาม ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติ ดังนี้
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ
 - ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับเป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างประชากรโดยใช้ ที - เทสต์ (t - test)

ลำดับชั้นในการเสนอผลการวิจัย

รายงานผลการวิจัยนี้ได้แบ่งเป็น 5 บท รวม บรรณานุกรม และภาคผนวก โดยการเสนอตามลำดับชั้นดังนี้

บทที่ 1 เป็นบทนำ กล่าวถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย คำจำกัดความของคำที่ใช้ในการวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย และวิธีดำเนินการวิจัย

บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กล่าวถึงบทบาท ภารกิจและความมุ่งหมายของสถาบันอุดมศึกษา เป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย กลุ่มตัวอย่างประชากร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล และอภิปรายผล

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

บรรณานุกรมแสดงรายการหนังสือ บทความ และเอกสารอื่น ๆ ที่ใช้ในการวิจัย

ภาคผนวก ประกอบด้วยแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย รายนามผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นกลุ่มผู้ให้

สัมภาษณ์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย